

P6_TA-PROV(2007)0328

Indkaldelse af regeringskonferencen (EU-traktatens artikel 48)

Europa-Parlamentets beslutning af 11. juli 2007 om indkaldelse af regeringskonferencen - Europa-Parlamentets udtalelse (EU-traktatens artikel 48) (11222/2007 - C6-0206/2007 - 2007/0808(CNS))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 48, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union i henhold til hvilken Rådet hørte Parlamentet (C6-0206/2007),
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,
- der henviser til traktaten om en forfatning for Europa, undertegnet i Rom den 29. oktober 2004 (herefter "forfatningstraktaten"),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder som undertegnet og proklameret i Nice den 7. december 2000,
- der henviser til Laeken-erklæringen af 15. december 2001 om Den Europæiske Unions fremtid,
- der henviser til Berlin-erklæringen af 25. marts 2007 i anledning af halvtredsårsdagen for undertegnelsen af Rom-traktaterne,
- der henviser til sine beslutninger af 12. januar 2005 om traktaten om en forfatning for Europa¹ og 7. juni 2007 om køreplanen for Unionens forfatningsproces²,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 30. maj 2007 om en køreplan for forfatningsprocessen og til Regionsudvalgets udtalelse om relancering af EU-reformprocessen med henblik på Det Europæiske Råds møde den 21.-22. juni 2007,
- der henviser til det fælles parlamentariske møde om Europas fremtid, der fandt sted i Bruxelles den 11.-12. juni 2007,
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Bruxelles den 21.-22. juni 2007, som fastsætter mandatet til indkaldelse af regeringskonferencen,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A6-0279/2007),

¹ EUT C 247 E af 6.10.2005, s. 88.

² Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0234.

- A. der henviser til, at to års tænkepause om Europas fremtid har bekræftet behovet for at beskytte og forbedre indholdet i forfatningstraktatens nyskabelser for så vidt angår demokrati, effektivitet og gennemsigtighed for at sikre, at Den Europæiske Union kan fungere efter hensigten og for at styrke borgernes rettigheder samt Unionens rolle i verden;
 - B. der henviser til, at dette synspunkt i vid udstrækning deles af medlemsstaternes nationale parlamenter og Europa-Parlamentet, hvis repræsentanter skabte grundlaget for disse nyskabelser på konventet, der havde til opgave at udarbejde charteret om grundlæggende rettigheder, og Det Europæiske Konvent;
 - C. der henviser til, at Det Europæiske Råd i juni 2007 nåede til enighed om at indkalde en regeringskonference med mandat til at ændre størstedelen af nyskabelserne i forfatningstraktaten til ændringer af de gældende traktater;
 - D. der henviser til, at dette mandat er meget præcist og også sætter regeringskonferencen i stand til hurtigt at nå til enighed om ændring af en række nyskabelser i forfatningstraktaten uden fare for dens indhold;
 - E. der henviser til, at mandatet imidlertid opgiver ambitionen om at udarbejde en fælles forfatningstraktat til erstatning af de allerede eksisterende traktater, går bort fra en terminologi, der ville give borgerne en klar forståelse af karakteren af Unionens retsakter, fravælger et sæt symboler, der ville gøre det lettere for borgerne at identificere sig med Den Europæiske Union, og indeholder adskillige muligheder for ikke-deltagelse på bestemte områder, hvor individuelle medlemsstater har anført at have vanskeligheder;
 - F. der henviser til, at mandatet ikke i tilstrækkelig grad tager de nye udfordringer op, som Unionen er blevet konfronteret med siden undertegnelsen af forfatningstraktaten;
 - G. der henviser til, at Europa-Parlamentet som den eneste institution i Unionen, der er valgt direkte af borgerne, er forpligtet til at give udtryk for Den Europæiske Unions fælles interesse i at styrke den europæiske opbygning og fællesskabsmetoden, som i over halvtreds år har været en kilde til fred, stabilitet og velstand;
1. værdsætter den indsats, det tyske rådsformandskab gjorde for at opnå fuld enighed på topmødet den 21.-22. juni 2007;
 2. noterer sig det mandat til regeringskonferencen, som Det Europæiske Råd nåede til enighed om; værdsætter dets udførlighed og præcision og den stramme tidsplan, der er fastsat for regeringskonferencens gennemførelse, og opfordrer medlemsstaterne til ikke at trække de tilsagn tilbage, de gav under Det Europæiske Råds møde; stiller sig positivt til indkaldelsen af regeringskonferencen;
 3. beklager imidlertid, at dette mandat indebærer tab af en række af de vigtige elementer, der blev opnået enighed om på regeringskonferencen i 2004, f.eks. tanken om en forfatningstraktat, Unionens symboler, en forståelig betegnelse for Unionens retsakter, en klar erklæring om unionsrettens forrang samt en definition af Unionen som en union af borgere og stater, og at det også indebærer en lang forsinkelse i indførelsen af andre elementer;

4. er bekymret over det forhold, at mandatet åbner mulighed for i højere grad at lade visse medlemsstater vælge ikke at deltage i gennemførelsen af vigtige bestemmelser i de planlagte traktater, hvilket kunne føre til en svækkelse af Unionens samhørighed;
5. beklager, at mandatet åbner mulighed for i forhold til forfatningstraktaten at foretage forskellige formulingsmæssige ændringer, som giver et indtryk af mistillid til Unionen og dens institutioner og således sender et forkert signal til borgerne;
6. beklager, at medlemsstaternes repræsentanter udviser stadig mindre europæisk goodwill og politisk mod, og er betænkelig ved fremvæksten af holdninger, der står i modsætning til de europæiske ideer om solidaritet og integration;
7. understreger, at mandatet åbner mulighed for at ændre betegnelserne for retsakter, men ikke for at foretage væsentlige ændringer i deres struktur eller hierarki, og gør opmærksom på, at det agter nøje at følge med i, hvorledes dette vil blive indarbejdet i de relevante bestemmelser med henblik på at garantere den politiske ansvarlighed og sikre dets lovgivningsbeføjelser, navnlig for så vidt angår kontrollen med delegerede retsakter;
8. glæder sig ikke desto mindre over, at mandatet beskytter meget af forfatningstraktatens væsensindhold, navnlig Unionens status som én enkelt juridisk person og afskaffelsen af søjlestrukturen, den udvidede anvendelse af kvalificeret flertal i Rådet og fælles beslutningstagning ved Parlamentet og Rådet, elementerne i partiparticipatorisk demokrati, den retligt bindende status for chartret om grundlæggende rettigheder, styrkelsen af sammenhængen i Unionens optræden udadtil og den afbalancerede institutionelle pakke;
9. bemærker, at samtlige positive resultater i retning af en styrkelse af de demokratiske procedurer og borgernes rettigheder, i retning af udvidede beføjelser og i retning af en fastlæggelse af EU's værdier og mål stammer fra det arbejde, der blev gjort af Det Europæiske Konvent;
10. konstaterer med tilfredshed, at Den Økonomiske og Monetære Union vil blive anerkendt som et EU-mål i traktaten om Den Europæiske Union;
11. glæder sig over, at mandatet åbner mulighed for indførelse af visse nye elementer i traktaterne, herunder den udtrykkelige omtale af klimaændringer og solidaritet på energiområdet;
12. erindrer om, at EU over for såvel sine egne borgere som resten af verden har erklæret at være et værdifællesskab, hvis inderste kerne udgøres af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, som har fundet et fyldestgørende udtryk i chartret om grundlæggende rettigheder og gentagne gange er blevet anerkendt af EU-institutionerne og medlemsstaterne; vil derfor anse det for et alvorligt tilbageslag og for at være til stor skade for EU's inderste selvforståelse, hvis en eller flere medlemsstater nu gør krav på at stå uden for chartret om grundlæggende rettigheder; retter derfor en indtrængende appel til alle medlemsstater om endnu en gang at gøre alle bestræbelser for at overvinde denne interne splittelse og alligevel opnå konsensus om dette charters fulde gyldighed;
13. opfordrer regeringskonferencen til at afslutte sit arbejde inden udgangen af 2007, således at den nye traktat kan træde i kraft i god tid inden valget til Europa-Parlamentet i 2009;

14. glæder sig over sin øgede inddragelse i regeringskonferencens arbejde på alle planer således som vedtaget af Det Europæiske Råd i juni 2007;
15. forbeholder sig ret til at forelægge regeringskonferencen konkrete forslag vedrørende specifikke spørgsmål inden for mandatets rammer;
16. vil i god tid efterkomme Det Europæiske Råds opfordring til at tage fat på spørgsmålet om sin egen sammensætning;
17. understreger, at det agter at underkaste resultatet af regeringskonferencen en nøje undersøgelse med det formål at vurdere, hvorvidt de reformer, der nås til enighed om under forhandlingerne, i tilfredsstillende grad svarer til dets fortolkning af mandatet;
18. opfordrer medlemsstaterne og sine egne repræsentanter til at sikre fuld gennemsigtighed i regeringskonferencens arbejde, navnlig gennem offentliggørelse af alle de dokumenter, der forelægges den med henblik på drøftelse;
19. bekræfter sin hensigt om at holde sig i meget tæt kontakt med de nationale parlamenter og med civilsamfundet i løbet af processen med at revidere traktaterne;
20. opfordrer regeringskonferencen til af hensyn til gennemsigtigheden at sikre, at resultaterne af dens arbejde også vil blive offentliggjort i form af et udkast til en konsolideret udgave af traktaterne;
21. udtrykker sin faste beslutning om efter valget i 2009 at fremsætte nye forslag til en yderligere forfatningsmæssig ordning for Unionen i overensstemmelse med bestemmelsen om traktatrevision¹, eftersom EU er et fælles projekt, som løbende fornyes;
22. opfordrer EU-institutionerne til at stille konkrete forslag med henblik på fornyet inddragelse af unionsborgerne i en dialog under fortsættelsen af forfatningsprocessen;
23. opfordrer sit kompetente udvalg til at overveje, hvorledes dets forretningsorden kan ændres med henblik på at give det EU-flag og den EU-hymne, som er valgt i forfatningstraktaten, officiel status i forbindelse med dets aktiviteter og i dets lokaler;
24. pålægger sin formand at sende denne beslutning, som udgør dets udtalelse om indkaldelsen af regeringskonferencen, til Rådet, Kommissionen, stats- og regeringscheferne, medlemsstaternes parlamenter og Den Europæiske Centralbank.

¹ Jvf. forfatningstraktatens artikel IV-443